

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **M. M.**, zastoupené Mgr. Robertem Falbrem, advokátem, se sídlem Kopeckého 47, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2008, č. j. OAM - 1 - 951/VL - 07 - K01 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 11. 2008, č. j. 28 Az 25/2008 - 31,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž jí žalovaný neudělil azyl podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a navrhuje jeho zrušení.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se neopírá o dostatečně zjištěný skutkový stav. Žalovaný nevzal v potaz míru korupce v domovském státě stěžovatelky, kterou dokládá např. zpráva Transparency International a jiné. Krajský soud pak v řízení nevyhověl návrhu na provedení důkazu touto zprávou. Konečně pak stěžovatelka upozorňuje na to, že jí v Nigérii hrozí pronásledování z náboženských důvodů (vyznává křesťanské náboženství).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka v ní uplatňuje přípustné důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Na tomto místě však Nejvyšší správní soud konstatuje, že námitka nesprávného právního posouzení ve

smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. – pronásledování z náboženských důvodů – je nepřípustná, neboť ji stěžovatelka poprvé uplatnila až v kasační stížnosti; touto námitkou se tedy Nejvyšší správní soud nezabýval. Stěžovatelka též splňuje podmínku povinného zastoupení právním zástupcem ve smyslu ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v tomto rozhodnutí citovaná jsou dostupná na www.nssoud.cz). O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Z výše uvedeného plyne, že v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti, stanovených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Zájemem stěžovatele je rovněž uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti popsanych výše, v konkrétním případě přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat. Stěžovatelka v kasační stížnosti argumentovala pro přijatelnost své kasační stížnosti tím, že v Nigerijské

federativní republiky jí (stejně jako dalším tisícům občanů) hrozí pronásledování z důvodů jejího křesťanského vyznání. Navzdory této argumentaci však Nejvyšší správní soud důvody pro přijatelnost kasační stížnosti neshledal. Je totiž zřejmé ze shora nastíněného výkladu institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany, že důvod přijatelnosti musí spočívat právě ve výkladu právních otázek či v hrubých pochybeních v předchozím soudním řízení; nelze tak za důvod přijatelnosti považovat skutečnost (charakteristiku osoby), kterou stěžovatelka uvedla až v řízení před Nejvyšším správním soudem. Ani z dalšího obsahu kasační stížnosti a soudních spisů Nejvyšší správní soud neshledal, že by kasační stížnost svým významem podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že v řízení před krajským soudem žádná procesní pochybení (natož pak zásadní povahy) neshledal. Stěžovatelka byla v řízení řádně poučena o svých procesních právech a byla seznámena s vyjádřením žalovaného správního orgánu k podané žalobě.

Nato se Nejvyšší správní soud zabýval dalšími ze shora nastíněných důvodů přijatelnosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí námitku, s níž se již zdejší soud ve své předchozí rozhodovací činnosti plně vypořádal. Nejvyšší správní soud v projednávané věci konstatuje, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., namítá, že rozhodnutí žalovaného vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, konkrétně že žalovaný nezohlednil zprávu Transparency International o míře korupce v Nigérii. Žalovaný stěžovatelce neudělil mezinárodní ochranu formou azylu podle ust. § 12 zákona o azylu mj. proto, že dospěl k závěru, že stěžovatelka uprchla z vesnice, v níž žila a později z Nigérie, kvůli hrozícímu provedení ženské obřízky. Tyto obavy žalovaný nepovažoval za odůvodněné obavy před pronásledováním ze strany státu, resp. státem tolerované, neboť toto pronásledování není možno státním orgánům přičítat ve smyslu ust. § 2 odst. 7 zákona o azylu. Stěžovatelka se totiž neobrátila s žádostí o pomoc na státní orgány ani na nevládní organizace, jež podle zpráv o zemi původu v Nigérii působí a ženám v takové situaci poskytují pomoc. Žalovaný upozornil, že ze zpráv o zemi původu vyplývá zřetelně možnost přesídlení do jiné části země, kde by k dalšímu nucení stěžovatelky k obřízce velmi pravděpodobně nedošlo. Stejně tak žalovaný neseznal důvody hodné zvláštního zřetele podle ust. § 14 zákona o azylu a stěžovatelka nesplňuje ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a a 14b cit. zákona, neboť z dostupných zpráv nevyplývá, že by jí po návratu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu.

Ke stěžovatelčině námitce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek z 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007 - 63 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž uvedl: „Zásada tzv. materiální pravdy má v řízení o udělení azylu svá specifika spočívající v pravidelné nedostatečnosti důkazů prokazujících věrohodnost žadatelových tvrzení. Je však na správním orgánu, aby prokázal či vyvrátil pravdivost žadatelových tvrzení, a to buď zcela nevyvratitelně zjištěním přesných okolností vážících se na stěžovatelova tvrzení, anebo alespoň s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o správnosti úsudku správního orgánu.“ V posuzované věci pak žalovaný

požadovanému standardu vyhověl, když své rozhodnutí opřel o zprávy o zemi původu, které v rozhodnutí řádně označil a které jsou součástí správního spisu.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu